HYPOCRISY

BY IGOR H. & MARAS

Korijeni ovog slavnog švedskog death metal banda sežu sve do daleke 1990. godine kada je Peter Tagtgren bio u Americi iz koje se vratio potpuno opsjednut američkim death metalom. Odlučio je napraviti nešto slično i vrlo brzo nekon te povijesne odluke nastao je Hypocrisy. Nije trebalo predugo čekati da njihov potencijal zapaze ljudi iz Nuclear Blasta i legenda je definitivno mogla početi da bi trajala sve do današnjih dana. Ovih dana na tržište izlazi njihov osmi studijski album kojem možemo pridodati i jedan live i jedan retrospektivni album što daje jednu izuzetnu brojku od deset dugosvirajućih izdanja. Hypocrisy danas svira u sastavu Peter Tagtgren (gitare, vokali), Mikael Hedlund (bass) i Lars Szoke (bubnjevi), a doznali smo i nešto više o tome kakva su razmišljanja Mikaela Hedlunda o zbivanjima u bandu i oko njega.

Michael, reci mi za početak koliko ste zadovoljni novim albumom?

Svakako mislim da je ovaj album nešto najbolje što smo do sada napravili, zadovoljni smo njime u svakom pogledu, od produkcije do muzike.

Osim klasičnog Hypocrisy stila na novom albumu osjećaju se i utjecaji rock'n'rolla, punka i još nekih muzičkih stilova. Kako je došlo do toga?

Mi radimo na način da kada uđemo u studio nemamo pojma kako će album izgledati na kraju. U samom startu smislimo neke osnovne riffove, a tek kasnije kada uđemo u studio počinjemo raditi na aranžmanima pjesama. Same ideje za pjesme skupljamo kroz dug period, barem godinu dana, ali rezultat se vidi tek na kraju. Ne razmišljamo o tome da li će to biti brza ili spora pjesma ili da li se osjeća utjecaj ove ili one muzike već jednostavno radimo stvari kakve nam se u tom času sviđaju.

Reci mi o čemu govore tekstovi na novom albumu?

Ovaj put tekstovi su nešto osobnije prirode, a ne znanstveno-fantastični kakvi su bili do nedavno, što znači da govore o tome što mislimo i osjećamo u ovome životnom trenutku.

Zašto na bookletima vaših CDa nema tekstova?

Ne stavljamo tekstove na omote naših CDa iz jednostavnog razloga - nismo pretjerano zadovoljni sa njima.

Zašto ste tako samokritični?

Znaš, da bi napisao dobre tekstove za to moraš imati urođeni talent. Ne može bilo tko sjesti i napisati tekstove, pogotovo ne onakve kakve bismo mi sami htjeli. To je vrlo teško.

Od početka vaše karijere vaša je diskografska kuća Nuclear Blast. Da li još uvijek sve funkcionira kako treba i da li ste još uvijek zadovoljni sa njihovom uslugom?

Nuclear Blast je izuzetno korektan prema nama od samog početka. Apsolutno nas podržavaju i ako iskrsne bilo kakav problem čine sve da ga riješe. No, glavni razlog što ostajemo uz njih je to što imamo zaista dobru promociju albuma u svim medijima širom svijeta, a to je vjerojatno najvažnija stvar u ovom poslu. Nikada nismo s njima imali nikakav veći problem i Nuclear Blast je za nas savršen.

Nakon albuma "The Final Chapter" najavili ste da vam je to posljednji album. Kako to da ste nakon toga ipak nastavili raditi?

Mislim da su to više bile glasine koje su se pojavile u magazinima širom svijeta nego što je to bila istina. Nije bilo tako ozbiljno. Ali činjenica je da smo u tom periodu bili prilično umorni od svega, od muzike, koncerata, interviewa... Jednom prilikom smo sjeli i dogovorili neke stvari, prvenstveno da moramo djelovati kao band i ne dozvoliti da jedan čovjek brine o svemu. Nakon toga je postalo puno bolje jer sada svatko iz banda radi sto posto za band.

Ove godine ponovo svirate na W.O.A. festivalu. Što očekujete od tog koncerta?

Wacken je najveći svjetski festival i tamo će se naći gomila publike i novinara iz cijelog svijeta i to nam je vrlo važno. Jedva čekamo da izađemo na binu na W.O.A. jer to je jedan poseban doživljaj.

Da li ćete svirati na još nekom festivalu i ima li konkretnih planova za turneju?

Svirat ćemo na With Full Force festivalu koji je također vrlo velik, skoro poput Wackena. Zatim je tu Summer Breeze festival, a krajem ovog mjeseca sviramo na No Mercy festivalu. Imamo prvo jednu kratku desetodnevnu turneju, a onda krećemo na europsku turneju sa Immortalom. U svibnju bismo trebali krenuti na američki dio turneje, ali to još nije definitivno potvrđeno. U svakom slučaju bit će puno koncerata ove godine.

Kakve su šanse da se u vašem rasporedu pojavi i Hrvatska?

Za sada vas na rasporedu nema, ali znam da ćemo se u jednom dijelu turneje odvojiti od ostalih da bismo svirali u Grčkoj i još nekim jugoistočnim zemljama tako da nije isključeno da se pojavimo i kod vas. Voljeli bismo svirati u Hrvatskoj, jer tamo nismo nikada bili, a ove godine ćemo svirati u dosta zemalja u kojima nas publika nije imala prilike do sada vidjeti.

Koji su ti osobno najdraži albumi Hypocrisya?

Mislim da mi je najdraži "Abducted". To je za nas nekako bio novi početak i na tom albumu ima nekoliko vrlo snažnih i upečatljivih pjesama. Također su mi dragi "Hypocrisy" i naravno ovaj novi, vjerojatno najsnažniji do sada.

Kakvu muziku inače slušaš? Da li je to isključivo heavy metal ili imaš šire poglede na glazbu?

Volim slušati svakakvu muziku. Volim npr. Depeche Mode i takve bandove, ali volim slušati i najekstremnije black metal bandove. Nije mi važno kako se takva muzika zove, da li je to black metal, death metal, rock ili nešto drugo. Pokušavam biti otvoren prema svemu i biti pod utjuecajem raznih smjerova glazbe jer to je jako dobra stvar kada komponiraš svoju glazbu. U svakom slučaju, slušam vrlo širok raspon muzičkih stilova.

Kako vidiš trenutno stanje i budućnost death metal smjera?

Mislim da je death metal trenutno u jednoj laganoj stagnaciji za razliku od osamdesetih i devedesetih kada je bio vrlo popularan, ali vjerujem da će se ponovo vratiti poput power metala koji je nakon izuzetne popularnosti gotovo nestao, a sada se vratio jači nego ikada. Mislim da se sve to kreće u nekom cikličnim smjeru, dolazi, odlazi, pojavljuje se, nestaje... Tako je i sa death metalom, sigurno će se ponovo vratiti.

Što još voliš osim muzike?

Manijak sam za sportom. Obožavam sjediti pred televizorom i pratiti sportska zbivanja, nogomet i slične stvari. Opušta me i pecanje.

Čuo sam da se u Skandinaviji alkohol toči u hektolitrima, da li je to istina?

Osobno nisam alkoholičar. Znamo se razbiti u nekim specijalnim prilikama, ali to nije pretjerano često. Što se tiče općenitog alkoholizma u Skandinaviji, mislim da smo nula naspram Rusije i sličnih zemalja.

Eto stigli smo i do kraje ovog intervieva. Reci nešto za kraj hrvatskim fanovima.

Zaista bih volio da dođemo svirati u Hrvatsku, jer sviramo preko deset godina, a još nismo dospjeli do vaše zemlje. Nadam se da će se to ostvariti i da ćemo se svi dobro zabaviti.

DISKOGRAFIJA

1992 - Penetralia
1993 - Osculum Obscenum
1994 - The Fourth Dimension
1996 - Abducted
1997 - The Final Chapter
1999 - Hypocrisy
1999 - Hypocrisy Destroys Wacken
2000 - Into The Abyss
2001 - Ten Years Of Chaos And Confusion
2002 - Catch 22